

เจ้านกกระจอก

พ่อแม่นกเพียรสร้างรังไว้ตั้งแต่ต้นฤดูฝนแล้ววันหนึ่งลูกนกก็ฟักออกจากไข่ ผิวกายสีชมพูน่ารักน่าเอ็นดูลูกนกที่ไร้เดียงสา อ้าปากขออาหารทั้งวัน พ่อแม่นกเห็นดเหนียวกับการหาหนอนมาให้ แต่ทั้งสองก็พอใจ ด้วยมีฝ้ายอยากให้ลูกยิ่งใหญ่มากว่าตน

แม่มีฝ้ายใหญ่ "ดีละที่ยังไม่มีขน แม่จะเก็บขนนกยูงที่สวยงามมาประดับให้ลูก จะได้เติบโตเป็นนกที่สวยงามสูงส่ง"

ส่วนพ่อนกดีใจมีฝ้ายที่ใหญ่เช่นกัน "ดีแล้วที่ยังไม่มีขนปีกพ่อจะเก็บขนปีกของนกนางนวลมาติดปีกให้ ลูกจะได้บินสูงบินไกลกว่าใคร"

ลูกนกค่อย ๆ เติบโตใหญ่ เมื่อขนปุยอันอบอุ่นเริ่มงอกออกมา แม่จะคอยถอนมันออกแล้วประดับใหม่ไว้ด้วยขนนกยูงอันสวยงาม

เมื่อลูกนกโตขึ้นมา ขนปีกแห่งความฝันเริ่มงอก พ่อนกก็จะถอนมันออกแล้วติดใหม่ด้วยขนปีกนกนางนวล ครั้นลูกนกส่งเสียงแรก จี๊บ จี๊บ พ่อแม่นกก็ตวาดให้หุบปาก แล้วให้ร้องเสียใหม่ให้ไพเราะอย่างดูว่า ลูกนก จึงต้องหัดทำเสียง กู๊กกู กู๊กกู ทั้งวัน

เมื่อลูกนกโตเต็มวัย พ่อแม่ก็ภูมิใจ รูปลักษณ์เป็นดังใจพ่อแม่ทุกประการ เสียงร้องสดใส ลำตัวสุดสวย และขนปีกยาวสยาย

ไปสิลูกไปบินให้ยิ่งใหญ่

แต่ไม่ทันไร ลูกนกตกลงไปกระแทกพื้นแทบทันที แ่นละพ่อแม่ก็เกรี้ยวโกรธ โทษลูกกันใหญ่ อุตส่าห์หุ้มเทให้มากเพียงใด แต่ลูกกลับไม่ได้ตั้งใจเสียเลย

ลูกนกเศร้าสร้อย สลัดทุกสิ่งที่พ่อแม่ให้ นอนเดียวดายอยู่ยาวนานแต่นั้นก็เป็นช่วงเวลาแห่งการเยียวยาในไม่ช้าจนจริงก็งอกออกมา

วันหนึ่งในฤดูหนาว ลูกนกได้เติบโตเป็นนกกระจอกที่แท้จริง มีขนสีหม่น ปีกสั้น ๆ ร้องจี๊บจี๊บ ได้บินเร่ร่อนอิสระในท้องทุ่งสีทอง